

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Explanatio In Psalmos

Complectens primos 25. Psalmos

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Dusseldorpii, [1761]

VD18 15558428-001

Psalmus I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53377)

PSALMUS I.

Non nulli Psalmum hunc Esdræ esse volunt, qui Psalmos in ordinem digessit; eum tamen Davidi tribuunt S.S. Ambros. Hilar. Basil. Aug. : imò & Hieronymus, qui alioqui multos facit authores Psalmorum.

Apud Hebræos Psalmus hic caret titulo; in textu græco præfigitur : *David Prophetæ, & Regis melos.*

Argumentum : *Beatitudo sive in spe, sive in re, contingit soli homini justo. Et cum beatitudo fundamentum, & principium doctrinæ moralis sit, Psalmus hic aptissime primo loco ponitur.*

v. 1. Beatus Vir, qui non abiit in consilio impiorum, & in viâ peccatorum non stetit, & in Cathedrâ pestilentiæ non sedit.

v. 2. Sed in lege Domini voluntas ejus, & in lege ejus meditabitur, die ac nocte.

Justus est (igitur & beatus) qui non sequitur leges impiorum, seu malè vivendo; seu malè docendo; sed cupit (quæ voluntas, uti & justitia, stare potest cum peccato veniali) legem Dei servare, ideóque *die, ac nocte*, h. e. frequentissimè animum ad legis præcepta revocat. Notat Basilius, per id, quod dicitur, *Beatus Vir*, non excludi fœminas à beatitudine, sed includi, quia mulier in viro, ut membra in capite intelliguntur.

Demum advertendum, Davidem hîc, & alibi, more suo, ac aliorum Prophetarum, idem bis repetere, ut una pars versiculi sit repetitio, vel explicatio alterius.

v. 3. Et erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo.

v. 4. Et folium ejus non defluet, & omnia, quaecunque faciet, prosperabuntur.

Antea justum definivit, jam illum declarat beatum à similitudine arboris, quæ habet omnia, quæ in arbore felicissimâ requiri possunt; nimirum & folia semper reünet, & omnes omnino fructus tempore

pore suo maturos præstat, ut sunt Pini, Palmæ, Oleæ, quibus Scriptura justos passim comparat. Justi itaque fundati, & radicati in charitate, propinqui sunt per amicitiam Fonti Vivo, unde humorem gratiæ semper trahunt, operaque omnia, usque ad porum aquæ datum, plenam recipient mercedem.

v. 5. Non sic impii, non sic, sed tanquam pulvis, quem projicit ventus à facie terræ.

Ab opposito confirmat Propheta felicitatem justorum, *Non sic impii*, non eandem sortem recipient; sed Divino illo humore destituti, aridi, & steriles instar levissimi pulveris à vento dispersi, ne vestigium suum relinquent, utpote; amissis omnibus fortunæ donis, æternum perituri.

v. 6. Ideo non resurgent impii in judicio, neque peccatores in Concilio justorum.

Declarat Propheta, discrimen justorum, & impiorum in novissimo judicio perspicuè manifestandum: nam hoc tempore sæpe accidit, ut omnia confundantur. *Cum resurgent impii, non erunt in*

con-

confortio justorum; sed judicati ad inferos, in cætu damnatorum erunt.

v. 7. Quoniam novit Dominus Viam justorum, & iter impiorum peribit.

Reddit rationem, cur impii non sint in judicio accepturi justorum gloriam: quia via justorum noscitur, seu approbatur à Deo, qui falli non potest; ac per hoc via est recta, & perducens ad Civitatem Dei: via impiorum non approbatur à Deo; & qui per eam ambulant, frustra laborant, quia nunquam pervenient.

Psalmus hic potest adjudicari omnibus Sanctis, Præsertim Christo, qui antonomasticè justus est, qui præ omnibus legem Dei implevit, factus obediens usque ad mortem; & ideo tanquam lignum plantatum juxta rivos aquarum, habens animam conjunctam hypostaticè fonti vivo, qui est Verbum Dei, fons Sapientiæ in excelsis, gloriâ, & honore coronatus est, & fructus mirabiles edidit, & ad maturitatem perduxit, omnes videlicet electos vocavit, justificavit, magnificavit.

PSAL.